

Streda 7. týždňa v Cezročnom období

Rozjímania na stredu 7. týždňa
v Cezročnom období.

Navrhované témy sú: žiť v
spoločenstve s ostatnými; vážiť
si to, čo nás spája s ostatnými
ľuďmi; rozmanitosť prejavuje
božskú dokonalosť.

26.02.2025

UČENÍCI stále ťažko chápu Ježiša,
najmä keď hovorí o umučení a smrti,
ktorá ho čaká. Stále sú plní ľudského
nazerania na udalosti. Nepochybne
Krista milujú, ale ešte nie

bezvýhradne, ale premietajú do neho svoje pozemské očakávania. Je však nepopierateľné, že sú vždy úprimní, ich postoj je postojom toho, kto sa chce učiť. S jednoduchosťou a jasnosťou hovoria Pánovi všetko, čo si myslia, všetko, nad čím vo svojom vnútri uvažujú; povedia mu o tom, o čom sa medzi sebou rozprávajú, a hovoria mu o svojom apoštolskom putovaní. Pri jednej príležitosti „Ján mu povedal: *Učiteľ, videli sme kohosi, ako v tvojom mene vyháňa zlých duchov. Bránili sme mu to, veď nechodí s nami.* Ježiš vravel: *Nebráňte mu! Lebo nik, kto robí divy v mojom mene, nemôže tak ľahko zle hovoriť o mne*“ (Mk 9, 38-39).

Môžeme si predstaviť Pánovu trpezlivosť pri tomto napomenutí. Možno ho tieto prvé kroky tých, ktorých si vybral za apoštolov, aj trochu pobavili. Učeníci síce konali s dobrým úmyslom, ale stále potrebovali veci lepšie pochopiť,

vidieť ich z Božieho pohľadu. Ešte stále videli realitu veľmi jednoducho, akoby čiernobielo. Ježiš ich však upozornil, že skutočnosť je bohato sfarbená a že človek, ktorý v jeho mene koná dobro, nie je Kristovi taký cudzí, ako sa zdá. „Aká veľká vec je pochopiť dušu“^[1], zvolala svätá Terézia od Ježiša. Každý, kto chce konať dobro, si zaslúži našu jemnú úctu, záujem, empatiu a náklonnosť. „Na základe toho, že sme stvorení na obraz a podobu Boha, ktorý je spoločenstvom a komunikáciou-seba-samého, vždy nosíme v srdci túžbu žiť v spoločenstve, patriť do spoločenstva. *Nič nie je tak špecifické pre našu prirodzenosť, hovorí svätý Bazil, ako vstupovať do vzájomného vzťahu, mať potrebu jeden druhého*“^[2].

SVÄTÝ AUGUSTÍN napísal, že tak ako v Katolíckej cirkvi „možno nájsť to, čo

nie je katolícke, tak aj mimo Katolíckej cirkvi môže byť niečo katolícke“^[3]. Každý prejav dobra vo svete je dôvodom na radosť pre tých, ktorí milujú zdroj všetkého dobra. V úryvku evanjelia, o ktorom uvažujeme, „je postoj Ježišových učeníkov veľmi ľudský, veľmi bežný a môžeme ho nájsť v kresťanských spoločenstvách všetkých čias, pravdepodobne aj v nás samých. V dobrej viere, vlastne s horlivosťou, by človek chcel chrániť autenticitu určitej skúsenosti (...). Potom nedokážeme oceniť dobro, ktoré robia iní“^[4].

Svätý Josemaría v rozhovore s človekom, ktorý žil v oblasti s malým počtom katolíkov, povedal: „V tvojej krajine je veľa ľudí, ktorí nie sú kresťanmi, ale istým spôsobom patria k Cirkvi pre svoju spravodlivosť a dobrotu. Som si istý, že keby vedeli, čo je katolícka viera, chceli by byť katolíkmi (...). Patríme do tela Cirkvi:

sme súčasťou tohto úžasného tela. A oni, ak plnia prirodzený zákon, majú krst túžby“^[5].

Duch spoločenstva nás vedie k tomu, aby sme sa sústredili na všetko, čo nás spája s inými, a nie na to, čo nás rozdeľuje. Ježiš vyzýva svojich učeníkov, aby „nerozmýšľali podľa kategórií *priateľ/nepriateľ, my/oni, kto je vnútri/kto je vonku, moje/tvoje*, ale aby sme išli ďalej, aby sme otvorili svoje srdcia a rozpoznali jeho prítomnosť a Božie pôsobenie aj v nezvyčajných a nepredvídateľných prostrediach a v ľuďoch, ktorí sú súčasťou nášho okruhu. Ide o to, aby sme boli pozornejší na autenticnosť dobra, toho, čo je krásne a pravdivé, čo sa robí, než na meno a pôvod osoby, ktorá to robí“^[6].

V PRIRODZENOM PORIADKU Boh stvoril nesmierne množstvo anjelov, mnoho galaxií a planét, nespočetné druhy zvierat, rastlín a minerálov. Nie je prekvapujúce, že v nadprirodzenom poriadku chcel Duch Svätý v priebehu storočí dať vzniknúť nespočetným charizmám, ktoré obdivuhodným spôsobom obohacujú jeho Cirkev. Je jasné, že Pán miluje pluralitu, pravdepodobne preto, že tieto nespočetné charizmy, podobne ako hmotné stvorenia, istým spôsobom odrážajú jeho nekonečnú dokonalosť v rozmanitom svetle.

Kedže sme stvorení na Boží obraz, každý z nás kresťanov by mal nadšene milovať pluralitu a mnohorakosť. V jednej veľkej rodine sa tešíme a sme hrdí na plody svätosti toľkých inštitúcií, navzájom tak odlišných, ktoré zanechali širokú a hlbokú brázdú v dejinách Cirkvi a v mnohom formovali aj spoločnosť, v

ktorej žijeme. Celé dielo, ktoré tieto cirkevné skutočnosti vykonali a naďalej vykonávajú, ako aj dielo iných, novších skutočností, je nepochybne Božím darom pre svet. Z tohto dôvodu svätý Josemaría radil: „Raduj sa, keď vidíš, že druhí pracujú v dobrých apoštolských dielach. — A vyprosuj im hojnosť Božích milostí a tiež to, aby na ne dokázali odpovedať“^[7].

Môžeme prosiť Máriu, aby nám pomohla byť vždy otvorení širokému horizontu pôsobenia Ducha Svätého, aby sme „dokázali oceniť a vážiť si jeden druhého, chváliac nášho Pána za nekonečnú *fantáziu*, s ktorou pôsobí v Cirkvi a vo svete“^[8].

^[1] Svätá Tereza od Ježiša, *Libro de la vida*, 23,17.

^[2] František, *Posolstvo*, 24-I-2019.

[3] Svätý Augustín, *O krste proti donatistom*, PL 43, VII, 39, 77.

[4] František, *Anjel Pána*, 30-IX-2018.

[5] Svätý Josemaría, *Poznámky z rodinného stretnutia*, 22-II-1970.

[6] František, *Anjel Pána*, 30-IX-2018.

[7] Svätý Josemaría, *Cesta bod 965*.

[8] Benedikt XVI, *Anjel Pána*, 30-IX-2012.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/article/streda-7-
tyzdna-v-cezrocnom-obdobi/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/article/streda-7-tyzdna-v-cezrocnom-obdobi/)
(16.08.2025)